

رهبر نهضت در دادگاه نظامی

عبدالعلی ادیب برومند شاعر طنز ایران (بعد از کودتای ۲۸ مرداد)

شعر زیر در آذر ماه ۱۳۳۲ به مناسبت محاکمه کردن دکتر مصدق در دادگاه نظامی فرمایشی که یکی از ننگین ترین کارهای شاه بعد از فاجعه ۲۸ مرداد بود و توسط عبدالعلی ادیب برومند سروده شد و نسخه های ماشین شده آن انتشار یافت بیان طبیعی جامعه آگاه ایران در برابر دستگیری دژخیمان حکومت کودتا محسوب می شد.

بد فتادیم سرانجام به روز سپهی
این چه روز سپهی باشد و حال تبهی!
لشکر ما که کند یاری دشمن باری
نگ بر وی! چه سپاهی، چه سران سپهی؟!
پادشه قائد اینملک به دژخیم سپرد
وه وه ای ملت آزاده عجب پادشهی!
شاه آنستکه بر کشور دلهاست امیر
نه هرآنکه بودش تاج و نگین و کلهی!
شه که با خادم ملت کند اینسان رفتار
بایدش خواند: خطا کار شه روسپهی!
حکم محکومیت رهبر نهضت دادند
چه نکو دادرسانی و چه خوش دادگهی!
آه از آن دادستانی که درین دادگه است
که ندارد ز شرف، منزلت و پایگهی!
دادگاهی که سپاهی ست درو دادستان
وای اگر اوفتد آنجا گذر بیگنهی!
اوفتاد از ره خدمت به محاق زندان
آنکه در برج کمالست مه چاردهی!
گیتی اکنون که شود نهضت ملی تحقیر
نکند جانب ما جز به حقارت نگهی!
آنکه منزلگه سالار وطن بست به توپ
سرنگون باد به چاهی که نیابیش تهی!

به نقل از صفحه ۱۴۹ خاطرات مسعود حجازی - رویدادها و داوری ۱۳۳۹-۱۳۲۹

تاریخ انتشار در سایت سازمان سوسیالیست های ایران در روز شنبه ۱۴ اسفند ۱۳۸۹ - ۵ مارس ۲۰۱۱
مصادف با چهل و چهارمین روز درگذشت دکتر محمد مصدق رهبر فقید نهضت ملی ایران و بنیانگذار جبهه ملی ایران